

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

Rådets slutsatser om uppmaning att införa European Case Law Identifier (ECLI) och en
minimiuppsättning enhetliga metadata för rättspraxis

(2011/C 127/01)

I. INLEDNING

1. Enligt artikel 67.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionen utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa med respekt för de grundläggande rättigheterna och de olika rättssystemen och rättsliga traditionerna i medlemsstaterna.
2. I rådets fleråriga handlingsplan 2009–2013 för europeisk e-juridik betonas vikten av tillgång till nationell rättspraxis, behovet av standardisering och decentraliserad teknisk arkitektur⁽¹⁾.
3. I Europaparlamentets resolution av den 9 juli 2008 om den nationelle domarens roll i det europeiska rättssystemet⁽²⁾ betonas att gränsöverskridande tillgång till nationell rättspraxis krävs om nationella domare ska kunna fullgöra sin roll i den europeiska rättsordningen.

II. IDENTIFIERING AV BEHOVEN

4. Ett europeiskt område med frihet, säkerhet rättvisa och där rättsligt samarbete kan bedrivas kräver inte bara kunskap om EU-lagstiftningen, utan framför allt ömsesidig kunskap om rättssystemen i andra medlemsstater.
5. Den europeiska e-juridikportalen gör det möjligt att nå målet att sprida information om EU:s och medlemsstaternas rättssystem och är ett användbart verktyg för medborgare, rättstillämpare och medlemsstaternas myndigheter.
6. Kunskap om EU-lagstiftningens innehåll och tillämpning kan inte bara hämtas från EU:s rättskällor, utan man måste

också beakta de nationella domstolarnas rättspraxis, såväl beslut om begäran om förhandsavgörande som beslut som följer på ett förhandsavgörande samt beslut där EU-lagstiftningen tillämpas.

7. Finansiellt stöd från eller direkt medverkan av Europeiska unionen har de senaste åren bidragit till initiativ som främjar ovannämnda mål, t.ex. den metasökmotor som tillhandahålls av nätverket för ordförande vid högsta domstolarna i Europeiska unionen⁽³⁾, databaserna Dec.Nat och Jurifast, som tillhandahålls av sammanslutningen av de högsta förvaltningsdomstolarna i Europeiska unionen⁽⁴⁾, databasen JURE (Jurisdiction Recognition Enforcement – behörighet, erkännande, verkställande), som tillhandahålls av Europeiska kommissionen⁽⁵⁾, EUR-Lex samt den databas över rättspraxis som tillhandahålls av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter⁽⁶⁾.
8. Nyttan av och stödet från dessa initiativ har visat att sådana databaser behövs, men erfarenheterna visar att sökning i databaserna ofta är mycket komplicerat och oanvändarvänligt.
9. En undersökning⁽⁷⁾ utförd av en specialgrupp inom arbetsgruppen för e-lagstiftning visar att förutom problem relaterade till flerspråkighet beror dessa problem främst på att enhetliga identifierare för rättspraxis saknas. På nationell nivå finns olika identifieringssystem, varav vissa är avsedda för domstolar medan andra är säljarspecifika. Databaser som är utformade för sökning av rättspraxis från olika medlemsstater, varav ovannämnda databaser bara är några exempel, har ibland egna identifieringssystem och återanvänder ibland ett eller flera av de nationella numreringsystemen. Sökning i och hänvisning till rättspraxis över

⁽¹⁾ EUT C 75, 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ 2007/2027(INI).

⁽³⁾ <http://www.network-presidents.eu/>

⁽⁴⁾ <http://www.juradmin.eu/>

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/civiljustice/jure/search_en.cfm

⁽⁶⁾ <http://infoportal.fra.europa.eu/>

⁽⁷⁾ 12907/1/09.

gränserna är därför oerhört svårt eftersom identifierarna i ett system är kanske inte kompatibla med andra system.

10. Ovannämnda undersökning visar att liknande problem finns med metadata som används för att beskriva rättspraxis. Nästan alla nationella och europeiska databaser tillämpar olika namn- och formatregler för metadata, vilket försämrar möjligheterna till effektiv och användarvänlig gränsoverskridande sökning av rättspraxis för domare, rätts-tillämpare och medborgare.

III. IDENTIFIERING AV LÖSNINGAR

11. I enlighet med proportionalitetsprincipen, principen om decentralisering, som förespråkas i handlingsplanen för europeisk e-juridik, och den europeiska interoperabilitetsramens principer bör det inte finnas någon central europeisk databas över nationell rättspraxis. Användarnas specifika behov inom specifika lagstiftningsområden kräver dessutom olika databaser med olika funktioner, vare sig databaserna är offentliga eller kommersiella.
12. Ett gemensamt system för identifiering, hänvisning och metadata för rättspraxis anses nödvändigt både för att underlätta den fortsatta utvecklingen av europeiska rättspraxisdatabaser och bistå rättstillämpare och medborgare vid användningen av dessa databaser. En sådan gemensam standard vore förenlig med ovannämnda principer.
13. Rättsliga avgöranden bör identifieras genom en standardidentifierare som är igenkännlig, läsbar och begriplig både för människor och datorer och som uppfyller tekniska standarder. Det är samtidigt önskvärt att nationella identifieringssystem för rättspraxis kan fungera parallellt med en sådan europeisk standard, men också att de länder som så önskar kan använda den europeiska standarden som enda nationell standard.
14. Eftersom domstolarna och deras IT-tillämpningar är organiserade på olika sätt både i de olika medlemsstaterna men också inom en och samma medlemsstat bör det vara möjligt att införa ett identifierings- och metadatasystem för varje domstol.
15. I enlighet med ovannämnda proportionalitets- och decentraliseringsprinciper måste beslut om domstolars och tribunalers deltagande i detta identifierings- och metadatasystem för rättspraxis fattas på nationell nivå.
16. Eftersom det är oerhört viktigt för genomförandet och användningen av ett identifierings- och metadatasystem för rättspraxis att medlemsstaternas domstolar och regeringar ger sitt godkännande har samråd om denna rekommendation hållits med nätverket för ordförande vid högsta dom-

stolarna i Europeiska unionen, sammanslutningen av de högsta förvaltningsdomstolarna i Europeiska unionen, det europeiska nätverket för domstolsadministrationer, Lex-initiativet, CEN/Metalex-workshopen, Semic.EU, Europeiska kommissionen, Europeiska unionens domstol och Europeiska unionens publikationsbyrå.

17. Medborgare och rättstillämpare bör uppmärksammas på identifierings- och metadatasystemet. För att öka chanserna att hitta rättspraxis som tillhandahålls med en identifierare och metadata enligt beskrivningen i bilagan bör dessa rättsliga avgöranden även vara sökbara – på identifierare och en minimiuppsättning metadata – via ett gemensamt interface. Arkitekturen för detta gemensamma interface för sökning bör decentraliseras och integreras i den europeiska e-juridikportalen. Även om ett gemensamt interface för sökning gör ett identifierings- och metadatasystem mer användbart bör det inte vara en förutsättning för att införa identifiering och metadata på nationell nivå.
18. Ett gemensamt interface för sökning bör inte bara ge åtkomst till offentliga webbplatser utan också till andra webbplatser som sprider rättspraxis, exempelvis i sammanfattade eller översatta versioner.

IV. SLUTSATSER

19. Medlemsstaterna uppmanas att på frivillig basis och på nationell nivå införa European Case Law Identifier (nedan kallat ECLI) och en minimiuppsättning enhetliga metadata för rättspraxis.
20. Följande rekommendationer gäller för de medlemsstater som beslutar att införa ECLI och en minimiuppsättning enhetliga metadata för rättspraxis:
 - a) ECLI bör tillämpas i enlighet med § 1 i bilagan för alla avgöranden från alla domstolar och tribunaler i medlemsstaterna.
 - b) Medlemsstaterna bör tillhandahålla alla avgöranden från domstolar och tribunaler som offentliggörs på offentliga webbplatser med den minimiuppsättning metadata som anges i § 2 i bilagan.
 - c) Medlemsstaterna bör utse en nationell ECLI-samordnare i enlighet med § 3.1 i bilagan.
 - d) Europeiska unionens domstol bör delta i ECLI-systemet.
 - e) Europeiska kommissionen bör inrätta ECLI-webbplatsen som en del av den europeiska e-juridikportalen, i enlighet med § 4 i bilagan.

- f) Europeiska kommissionen och medlemsstaterna bör i nära ömsesidigt samarbete inrätta en sammankopplad sökning av identifierare och metadata, i enlighet med § 5 i bilagan.
 - g) Medlemsstaterna och deras domstolar bör sprida information om ECLI, ECLI-webbplatsen och interface för sökning på sina nationella webbplatser och i sina nationella publikationer, även om ECLI inte införs i just den medlemsstaten.
 - h) Utöver medlemsstaterna uppmuntras kandidatländerna och Luganostaterna ⁽¹⁾ att använda ECLI-systemet.
 - i) Medlemsstaterna bör varje år rapportera till rådet om framstegen i genomförandet av ECLI och metadata för rättspraxis.
-

⁽¹⁾ Island, Norge och Schweiz.

BILAGA

1. Format för European Case Law Identifier

1. European Case Law Identifier (ECLI) ska innefatta följande fem komponenter, i angiven ordning:

- a) Förkortningen "ECLI".
- b) Landskoden för det land under vars behörighet det rättsliga avgörandet har avgetts.
 - i) För medlemsstater och kandidatländer används Publikationshandbokens koder ⁽¹⁾.
 - ii) För andra länder används ISO 3166 alpha-2.
 - iii) För Europeiska unionen används koden "EU".
 - iv) För internationella organisationer fastställer Europeiska kommissionen en kod, där hänsyn tas till de koder som inleds med "X" och som redan används av EU:s institutioner.
- c) Domstolens eller tribunalens förkortning (nedan kallad *domstolskod*). Domstolskoden
 - i) ska innehålla minst ett och högst sju tecken,
 - ii) ska alltid inledas med en bokstav, men kan också innehålla siffror,
 - iii) bör väljas på ett sätt som uppfattas som logiskt av personer som är insatta i hur det berörda landets domstolsväsen är organiserat,
 - iv) ska minst vara en förkortning av domstolens eller tribunalens namn, men kan också innehålla en beteckning för kammare eller avdelning inom domstolen eller tribunalen, särskilt om angivande av kammare eller avdelning är vedertaget i landets hänvisningspraxis,
 - v) bör inte innehålla information om dokumenttyp,
 - vi) ska fastställas i enlighet med § 5.1.
 - vii) Domstolskoden "XX" ska reserveras för avgöranden från domstolar och tribunaler som inte står med i den förteckning som medlemsstatens nationella ECLI-samordnare har upprättat (§ 3.1.2 a), inbegripet avgöranden från andra länder eller internationella domstolar som (ännu) inte har ett ECLI från den medlemsstat där den avgivande domstolen finns.
- d) Avgörandets år, som ska anges med fyra siffror.
- e) Ett ordningstal, som ska vara unikt i den meningen att det inte ska finnas fler än ett avgörande från samma domstol under ett och samma år som har samma ordningstal. Ordningstalet får ha högst 25 tecken. Ordningstalet får innehålla punkter ("."), men inga andra skiljetecken.

2. Alla komponenter åtskiljs med ett kolon (":").

3. Ett ECLI får inte innehålla mellanslag eller skiljetecken, varken i de ingående komponenterna eller mellan dessa, utöver de som nämns i punkterna 1 e och 2.

4. Komponenternas bokstäver får endast vara latinska, alfanumeriska tecken.

5. Komponenternas bokstäver enligt punkt 1 a), 1 b), 1 c) och 1 e) bör vara versaler. Det får åtminstone inte vara någon betydelskillnad när det gäller skrivningen med versaler.

6. Andra komponenter får inte läggas till i ett ECLI så att dess användning eller begriplighet inskränks.

7. Namespace ECLI måste registreras på <https://e-justice.europa.eu/ecli>

2. Metadata

1. För att göra det enklare att förstå och hitta rättspraxis bör varje dokument som innehåller ett rättsligt avgörande ha en uppsättning metadata, såsom anges i denna punkt. Dessa metadata bör anges i enlighet med de standarder som fastställts av Dublin Core Metadata Initiative (nedan kallat *DCMI*) och på det sätt som specificeras i denna punkt.

⁽¹⁾ <http://publications.europa.eu/code/sv/sv-370100.htm>

2. Varje instansdokument för ett avgörande bör innehålla följande metadata, och måste göra detta om dokumentet måste vara sökbart med det interface som beskrivs i § 5:

a) `dcterms: identifier`

En URL där detta exempeldokument eller information om dokumentet finns. Detta kan ha formen av en web-based resolver tillsammans med ECLI, eller en annan URL.

b) `dcterms: isVersionOf`

Denna del måste vara utformad som ett ECLI, såsom beskrivs i § 1.

c) `dcterms: creator`

Domstolens fullständiga namn. Kammarens eller avdelningens namn kan läggas till.

d) `dcterms: coverage`

i) Det land där domstolen eller tribunalen har sitt säte.

ii) En del av en (federal) stat kan också inkluderas för att ange territoriell behörighet.

e) `dcterms: date`

Avgörandets datum, som ska anges i enlighet med ISO8601.

f) `dcterms: language`

i) Språket måste ha en förkortning i enlighet med Publikationshandboken. Språk som inte står med i Publikationshandboken ska anges i enlighet med ISO 639.

ii) Språket behöver inte (nödvändigtvis) vara detsamma som i det ursprungliga avgörandet, utan kan vara (huvud)språket i instansdokumentet.

g) `dcterms: publisher`

Den (kommersiella eller offentliga) organisation som ansvarar för att detta instansdokument för avgörandet offentliggörs.

h) `dcterms: accessRights`

Detta fält ska ha en av två beteckningar: "public" eller "private". Om beteckningen är "public" måste dokumentet på berörd URL vara tillgängligt för alla, annars ska beteckningen "private" användas, oavsett om kommersiella eller andra skäl ligger bakom att tillgången inte är offentlig.

i) `dcterms: type`

Detta fält kan innehålla information om typen av avgörande, enligt ett system. Fältet har "rättsligt avgörande" som normalvärde för att skilja det från andra dokuments typer.

3. Alla dokument som är ett exempel på avgörande kan också innehålla följande metadata:

a) `dcterms: title`

Title-fältet får inte vara en kopia av andra fält. Parternas namn eller alias bör helst användas, i enlighet med nationell praxis och uppgiftsskyddsbestämmelser.

b) `dcterms: subject`

Subject-fältet används för att beteckna lagstiftningsområde. Det bör innehålla en eller flera poster från ett schema som innehåller beteckningar för civilrätt, handelsrätt, familjerätt, insolvensrätt, internationell privaträtt, straffrätt, EU-lagstiftning, förvaltningsrätt, skatterätt, folkrätt och författningsrätt, och kan innehålla en närmare beskrivning av lagstiftningsområdet.

c) `dcterms: abstract`

Detta fält innehåller ett referat eller en sammanfattning av målet, som inte utgör en beskrivning, klassificering eller tolkning.

d) `dcterms: description`

Detta fält innehåller beskrivande delar, antingen i form av nyckelord eller sammandrag.

e) `dcterms: contributor`

Namn på domare, generaladvokat eller annan berörd personal.

f) dterms: issued

Datum då detta exempeldokument för avgörande offentliggjordes. Datumet ska skrivas enligt ISO8601.

g) dterms: references.

i) Referenser till andra (juridiska) dokument.

1. Om dessa referenser avser andra nationella avgöranden ska ECLI användas om det dokument som det hänvisas till har ett ECLI. Annars bör det innehålla andra referenser.
2. Om dessa referenser avser EU:s rättsliga instrument ska Celexnummer anges.
3. Om dessa referenser avser nationella rättsliga instrument, avgöranden som saknar ett ECLI eller vetenskapliga alster bör tillgängliga URL eller andra identifieringssystem användas.

h) dterms: isReplacedBy

När ett ECLI väl har utfärdats ska det vara beständigt. Omnumreringar är dock oundvikliga till följd av administrativa felaktigheter eller när ett ECLI har tilldelats för avgöranden som tidigare haft en XX-domstolskod (enligt § 1 c vii). Vid sådana omnumreringar ska det nya ECLI anges i detta fält. Detta fält får inte innehålla någon annan slags information.

4. Alla metadata i denna punkt som saknar ett fast format eller som inte baseras på ett system ska ha ett språkattribut.

3. Det nationella genomförandet

3.1. Den nationella ECLI-samordnaren

1. Alla medlemsstater som använder ECLI måste utse en statlig eller juridisk organisation till nationell ECLI-samordnare. Ett land får inte ha fler än en ECLI-samordnare.
2. Den nationella ECLI-samordnaren ansvarar för
 - a) förteckningen över de domstolar och tribunaler som kan ha en kod i enlighet med § 1.1 c och § 2.2 c,
 - b) systemet för de dokumenttyper som anges i § 2.2 i.

3. Den nationella ECLI-samordnaren bör, i enlighet med § 4, på ECLI-webbplatsen offentliggöra information som anger hur ordningstalet är uppbyggt.

Befintliga nationella identifieringssystem för rättspraxis bör i största möjliga utsträckning införlivas med ECLI. Formateringsreglerna i § 1 måste dock följas.

3.2 Genomförande

1. Nationellt genomförande av ECLI är ett nationellt ansvar oavsett eventuell tillgång till europeisk finansiering.
2. Domstolar och tribunaler i ett land kan ansluta sig till ECLI-systemet vid olika tidpunkter.
3. ECLI bör också användas om själva domen återges på fysisk media för att underlätta hänskjutande.
4. ECLI bör användas för samtliga domar som avkunnas och inte endast för domar som offentliggörs på rättsliga webbplatser.
5. ECLI kan användas för domar som tidigare avkunnats.
6. På nationell nivå kan tilldelning av ECLI organiseras som en separat tjänst i enlighet med den europeiska interoperabilitetsramens riktlinjer.

4. ECLIs webbplats

1. Det bör skapas en webbplats för ECLI. Webbplatsen bör utgöra en del av den europeiska e-juridikportalen.
2. Webbplatsen bör innehålla

- a) information om formatet för och användningen av ECLI. När det gäller formatet bör informationen omfatta
 - i) de formateringsregler som beskrivs i § 1,
 - ii) (en hänvisning till) förteckningen över förkortningarna för de deltagande länderna,
 - iii) en förteckning per land över de förkortningar som används för deltagande domstolar och tribunaler. Namnen på domstolarna bör översättas till alla språk i enlighet med den flerspråkiga tesaurus för namn på organisationer som ska utarbetas för användning inom e-juridikportalen, med länkar till de beskrivningar av domstolarna som i förekommande fall finns i e-juridikportalen,
 - iv) beskrivning av formateringsreglerna för ordningstalet per land (i förekommande fall),
 - v) teknisk information,
- b) information om tillgängligheten för metadata i enlighet med § 2,
- c) information om de nationella ECLI-samordnarna: deras roll och ansvarsområde och även kontaktuppgifter per land,
- d) webbplatsen bör ge tillgång till det gemensamma inferface för sökning som beskrivs i § 5 när det blir tillgängligt.

5. ECLIs interface för sökning

1. Det bör finnas ett gemensamt interface för sökning för att söka efter nationell rättspraxis genom ECLI och (några av) de metadata som fastställs i § 2. Införandet av ECLI och den gemensamma uppsättningen metadata ska inte vara beroende av om det finns något tillgängligt interface för sökning.
2. I enlighet med handlingsplanen för europeisk e-juridik bör detta interface vara decentraliserat: det bör inte skapas någon databas på Europeisk nivå, det bör endast skapas en sökmöjlighet på sammankopplade nationella databaser eller webbplatser.
3. Europeiska kommissionen har ansvaret för hur interface för sökning ska fungera tekniskt sett.
4. För slutanvändare måste ECLIs interface för sökning vara tillgängligt via ECLIs webbplats även om det inte behöver utgöra en integrerad teknisk del av denna.
5. Europeiska kommissionen måste ställa till förfogande ett utförligt beskrivet interface för att webbtillämpningar ska få åtkomst till interface för sökning. Europeiska kommissionen måste också ställa till förfogande en mekanism för att de nationella ECLI-samordnarna ska kunna uppdatera sina förteckningar över domstolar och tribunaler och offentliggöra information om formateringen av numreringsystemet/numreringsystemen med ordningstal.
6. Vid missbruk eller oegentligheter förbehåller kommissionen sig rätten att neka en organisation åtkomst till interface för sökning.
7. Det måste finnas en resolver tillgänglig på <https://e-justice.europa.eu/ecli/> vilket innebär att om en ECLI skrivs in efter denna adress kommer de uppgifter som finns om denna ECLI att visas via interface för sökning.

6. ECLI inom EU

1. ECLI-samordnaren för EU är domstolen.
 2. I bilagan ska "land" eller "medlemsstat" förstås som "EU".
-